

Има, обаче, и едно малко противоречие между твърдението на отца Паисия, че това е билъ тъкмо последниятъ български царь Иванъ Шишманъ III и мѣстнитъ предания, които разправятъ изключително за Ясенъ, а за Шишманъ нищо не се знае. Напротивъ, въ Самоковското поле е известенъ не Ясенъ, а Шишманъ.

Че народниятъ споменъ явно грѣши, не може да се допустне. Въ такъвъ случай трѣбва да приемемъ, че народниятъ герой, прославенъ въ пѣсни и приказки, ще е нѣкой отъ Шишмановитъ по-голѣми братя — Михаилъ Асенъ или Иванъ Асенъ IV. Първиятъ отъ тѣхъ е билъ назначенъ отъ баща си като съуправителъ, а вториятъ се споменава като участникъ въ търновския съборъ въ 1355 г., но и двамата умрѣли преди баща си, та за наследници останали двамата по-малки братя — Страцимиръ и Шишманъ.

Ще трѣбва да приемемъ, че нѣкой отъ тѣзи Асеновци ще се е подвизавалъ въ Урвичката крепостъ и съ своитъ дѣла да е запечатилъ името си въ народната паметъ. Най-често царь Ясенъ пие въ хладни механи. При такова едно пиянство дошли въ крепостъта турци и задигнали съпругата му Елена, която успѣлъ да отнеме, но после посѣкълъ въ двора си.

Пжтътъ, що е свързвалъ дветѣ силни крепости около София — Урвичката и Боянската — и чиито следи още личатъ надъ село Драгалевци, и досега се наричатъ царь-Ясеновиятъ пжтъ или друмъ.

Други развалини отъ крепостъ, малко по-горе изъ Искърския проломъ, се наричатъ *Еврейското кале*, което име вѣроятно напомня за жената еврейка на Асеновия баща Александъръ.

По-сетне може да е идвалъ тукъ и царь Иванъ Шишманъ, обаче въ народната паметъ сж останали запечатани само споменитъ за първия възобновителъ и бранителъ на Урвичката твърдина — за царь Ясенъ и царица Елена.